

Posudek bakalářské práce Veroniky Štroblové Frekvence příjmení v Nejdku

Ke zpracování tématu autorku vedl, jak sama uvádí, zejména blízký vztah k tomuto městu jako jejímu rodišti a bydlišti, jednak i zájem o onomastiku.

Práce, rozdělená na část teoretickou a část praktickou, má vhodně strukturovanou kompozici. Jako zcela zásadní nedostatek, který komplikuje orientaci v textu a rovněž znemožňuje lokalizaci jevů při tvorbě posudků, se jeví neočíslování stránek, a to nejen v Obsahu, nýbrž v celé práci.

V teoretické práci najdeme výklady o Nejdku, o jeho historii i současnosti, dále údaje o jeho samosprávě a činnosti výboru pro národnostní menšiny.

V podkapitolách 1.5 a 1.6 si autorka všímá příjmení z hlediska původu, jak je podle svých kritérií klasifikují Miloslava Knappová a Dobrava Moldanová.

V Úvodu si autorka stanovila tři pracovní hypotézy, s jejichž platností se vyrovnává v Závěru. Zatímco (vzhledem ke geografické poloze) lze zjištění absence německých příjmení (s výjimkou příjmení Schlosser) pokládat za překvapivé, romská příjmení vykazují naopak frekvenci značně vysokou (přibližně 30% všech nejdeckých příjmení) – tím byl naplněn předpoklad „nad míru“ – autorka totiž předpokládala jejich výskyt v omezenější míře. Zajímavé závěry zejména z pohledu historického vyplývají z porovnání nejčtenějších příjmení v Nejdku v letech 1942 a 2012.

Za badatelsky nejpřínosnější část práce pokládám podkapitolu 2.3, v níž autorka analyzuje původ jednotlivých příjmení v Nejdku, jak byla zachycena v roce 2012 – opírá se přitom o výklady odborné literatury.

K práci lze mít několik věcných připomínek. Vyjádření v Úvodu, že „...město Nejde se v mnoha ohledech odliňuje od celorepublikového průměru...“, je velmi obecné a postrádá vysvětlení, v jakém ohledu tyto odlišnosti autorka shledává. Není zřejmé, proč není v podkapitole 1.4 uveden předmět zkoumání u čtyř onomastických disciplín. Zcela nelingvisticky je v podkapitole 1.5.1 u příjmení Vacek, Václavík, Váňa, Vaněček, Vaněk a Vencel uveden kořen „Vá/Va“.

Ze stylistických nedostatků uvedme poměrně časté osamostatňování částí výpovědi – tyto konstrukce s absencí verba finita (např. v Úvodu, 4.ř.) jsou v odborném textu nepřijatelné, místy je v daném kontextu nevhodně zvolen lexém, např. v podkapitole 1.3.1 ve 2.odstavci („sociální věci“), v podkapitole 1.4 (1.-2.ř.) najdeme kontaminaci.

Bakalářskou práci výrazně znehodnocuje neúměrně vysoký počet (několik desítek) pravopisných chyb, převážně interpunkčního charakteru. Lokalizujme jen některé: na 1.ř. předposledního odstavce (1.2.3) nemá být čárka za „menšin“, na 5.ř. zdola (1.3.1) nemá být přívlástek oddělen čárkou (je těsný), tamtéž (3.ř. zdola) nemá být čárka před „je“, na 1.ř. (1.5.1) chybí čárka před „a to“, tamtéž (8.-9.ř.) má být dvojtečka až za závorkou, na 1.ř. (1.5.2) chybí čárka před „kdo“, v 1.5.3.7 chybí tečka za výčtem (u odstavce a)), na 8.ř. (1.7.1) chybí čárka před „u nichž“, ve 2.1 (posl. ř.) a 2.2 (6.ř.) chybí čárka před „a tudíž“, v 2.2 (8.a 10.ř.) chybí čárka za větou vloženou, stejně jako v Závěru (5.ř. ve 2.odst.), tamtéž na poslední stránce (4.ř. zdola) chybí čárka za slovem „další“ atd.

Nedostatky se objevují rovněž v psaní velkých písmen – v 1.2.2 je v názvu Karlovarský kraj malé počáteční písmeno, v 1.4 (v odkaze pod čarou) je naopak v názvu Lidové noviny velké „n“, v 1.7.1 je název „Česká republika“ uveden s malým počátečním písmenem.

Práci Veroniky Štroblové hodnotím s ohledem na zmíněnou četnost pravopisných chyb se značnými rozpaky.

Navržený klasifikační stupeň: **dobře**.

PhDr. Zdeněk Suda, CSc.
oponent

Rokycany 20.5.2013